

s. Małgorzata Krupecka USJK

**O CHARYZMACIE SPOŁECZNYM I DUCHOWOŚCI
ŚW. URSZULI LEDÓCHOWSKIEJ
SPRAWOZDANIE Z KONFERENCJI**

V Sympozjum z cyklu Duchowość Klasztorów Polskich: Przekaz i Komunikacja, „Otrzymała od Ducha Świętego wielki charyzmat”. Święta Urszula Ledóchowska i urszulanki Serca Jezusa Konającego, Łódź, 19 maja 2012

19 maja 2012 roku odbyło się V Sympozjum z cyklu „Duchowość Klasztorów Polskich: Przekaz i Komunikacja” – cyklu zainicjowanego przez Katedrę Duchowości Mediów i Relacji Społecznych Wydziału Nauk Społecznych UPJPII, kierowaną przez ks. prof. dr. hab. Wojciecha Misztala. Konferencja zorganizowana została we współpracy ze zgromadzeniem szarych urszulanek i miała miejsce w domu sióstr urszulanek w Łodzi. Odbyła się pod hasłem: „Otrzymała od Ducha Świętego wielki charyzmat”. *Święta Urszula Ledóchowska i urszulanki Serca Jezusa Konającego*. Taki sam tytuł nosi książka pod red. s. Małgorzaty Krupeckiej i ks. Wojciecha Misztala wydana przez Wydawnictwo Naukowe UPJPII, zaprezentowana w Łodzi i zawierająca teksty, których autorzy, wywodzący się z różnych środowisk naukowych, spotkali się, żeby wobec licznego audytorium podzielić się wynikami swoich poszukiwań badawczych.

Koncepcja publikacji i sympozjum oparta została na inspiracjach zaczerpniętych ze słów bł. Jana Pawła II o św. Urszuli. Zarówno tytuł publikacji, jak i motta kolejnych artykułów, a później referatów, wzięto z wypowiedzi papieskich¹. Było to więc oryginalne odczytywanie świętej przez pryzmat innego świętego. Łódź wybrano na miejsce spotkania badaczy społecznego wymiaru duchowości św. Urszuli Ledóchowskiej i założonego przez nią zgromadzenia ze względu na obchodzone właśnie 90-lecie obecności urszulanek Serca Jezusa Konającego na ziemi łódzkiej. O ich historii – zapoczątkowanej na początku lat dwudziestych XX w., przerwanej w czasie II wojny światowej

¹ Są one zebrane w książce pt. *Jan Paweł II do urszulanek Serca Jezusa Konającego*, red. m. J. Olech i s. M. Krupecka, Warszawa 2008.

i mimo utrudnień ze strony władz komunistycznych kontynuowanej po wojnie – traktowało wystąpienie s. Małgorzaty Krupeckiej USJK.

Symposium rozpoczęło się mszą świętą, której przewodniczył abp Władysław Ziółek. Metropolita łódzki próbował odpowiedzieć w homilii na pytanie o aktualność duchowości i charyzmatu św. Urszuli i urszulanek SJK w obecnej rzeczywistości społecznej i religijnej. Różnorodność specjalizacji teologicznych reprezentowanych przez prelegentów dała w rezultacie różnorodność podejść do omawianych zagadnień. Bp Adam Lepa analizując umiejętne wykorzystywanie przez św. Urszulę mediów jako miejsca ewangelizacji, uznał, że pod tym względem wyprzedzała swoje czasy i że może być porównywana tylko ze św. Maksymilianem Kolbe. Z kolei m. Jolanta Olech USJK wskazywała na to, jak szukając nowych dróg dla Ewangelii, założycielka zgromadzenia mądrze łączyła „stare” i „nowe” w przyjętym przez nią stylu życia konsekrowanego, „ryzykując nawet czasem swoją dobrą opinię zakonną” – jak się wyraził o niej Jan Paweł II. W centrum duchowości urszulańskiej postawiła kontemplację Serca Jezusa konającego na Krzyżu z miłości do człowieka. To zagadnienie uczynił przedmiotem swoich rozważań ks. dr hab. Wojciech Zyzak, prof. UPJPII. Z kolei dr Ryszard Paluch przyglądał się jej pojmowaniu świętości oraz odczytywalnemu z jej słów i czynów pragnieniu świętości dla siebie, współsióstr i wszystkich, którzy się znaleźli w zasięgu jej oddziaływania.

Nie można było nie zapytać o rolę Ewangelii w duchowości św. Urszuli. Tę kwestię badał ks. prof. dr hab. Wojciech Misztal. Ks. dr Paweł Gabara przedmiotem swego zainteresowania uczynił źródła i formy aktualnej, twórczej i skutecznej działalności ewangelizacyjnej świętej. Jako kobieta i zakonnica św. Urszula wyróżniała się w swojej epoce aktywnym udziałem w życiu publicznym. Z odwagą wchodziła w dialog miłości z chrześcijanami innych wyznań, a nawet żydami i mahometanami – skonstatował ks. dr Grzegorz Dziewulski. Przede wszystkim jednak miała szeroko otwarte ramiona dla ubogich, potrzebujących, z różnych względów marginalizowanych przez egoistyczne społeczeństwo. Tę tematykę poruszył ks. prof. dr hab. Henryk Wejman.

Wnikliwe i kompetentne wystąpienia prelegentów, choć nie wyczerpały bogactwa tematu, złożyły się na pewną syntezę charyzmatu świętej i pokazały kierunki jego kontynuacji w czasach współczesnych. Uczestnicy sympozjum przez pryzmat analizowanej duchowości św. Urszuli mogli ujrzeć – jak w pigułce – wizję chrześcijaństwa pielęgnującego komuniję z Bogiem, żeby następnie darem tym dzielić się z siostrami i braćmi, szukając ich wszędzie tam, gdzie można ich znaleźć, a nie czekając, aż sami się znajdą.

Ks. dr hab. Jacek Kiciński CMF, prof. PWT we Wrocławiu i recenzent książki przygotowanej na sympozjum stwierdził, że badaczom udało się zaprezentować św. Urszulę jako „niezwykłą w swojej zwykłości” kobietę, która „ukazuje nam, współczesnym, że wierna współpraca z łaską Bożą może zaowocować dziełami, których po ludzku nie da się zrozumieć ani wytłumaczyć. Bezgraniczne zaufanie wobec Boga sprawiło, że św. Urszula Ledóchowska stała się ewangelicznym zaczynem nowego dzieła, które dziś nie traci na swej aktualności, wręcz przeciwnie, staje się wyzwaniem współczesnych czasów”.

W przerwie sympozjum goście zostali zaproszeni do zwiedzenia kompleksu klasztornej urszulanek przy ul. Obywatelskiej 60, służącego od dziesięcioleci nie tylko siostronom, ale całemu środowisku, m.in. poprzez udostępniony diecezji kościół, boisko rekreacyjne dla dzieci i młodzieży urządzone na miejscu dawnego ogrodu klasztornej, świetlicę dla dzieci, a także licznie uczęszczaną grotę solną. Można też było obejrzeć

film o świętej lub poświęconej jej wystawę, prezentowaną w Senacie RP w 2009 roku, gdy Senat zdecydował się uhonorować tę wybitną Polkę specjalną uchwałą w związku z przypadającą wówczas 70. rocznicą jej śmierci. Na zakończenie uczestnicy przenieśli się do domu szarych urszulanek przy ul. Czerwonej – służącego jako akademik dla studentek – żeby tam obejrzeć spektakl o św. Urszuli pt. ...*dopóki kochamy*, przygotowany przez Teatr Zwierciadło i prezentowany już w wielu miastach Polski oraz w środowiskach polonijnych Litwy, RPA, Anglii i Danii.

Symposium zostało zarówno przez uczestników, jak i przez lokalne media uznane za wydarzenie interesujące i udane, a materialny owoc w postaci publikacji będzie przyczynkiem do dalszych badań nad duchowością św. Urszuli Ledóchowskiej i jej duchowych córek, a także szerzej – nad polską szkołą duchowości i jej wkładem w budowanie chrześcijańskiego oblicza Europy, poszukującej obecnie swojej zagubionej tożsamości.